

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 31 sierpnia 2026 r.
Znak sprawy: DHR.rs2.058.2.2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

**Dotyczy: Interpelacja nr 18875 w sprawie Omnibusa X (omnibusa pestycydowego),
czyli europejskiego pakietu zmian prawnych w przepisach dotyczących
bezpieczeństwa żywności**

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do interpelacji nr 18875 Pani Poseł Małgorzaty Tracz w sprawie Omnibusa X (omnibusa pestycydowego), czyli europejskiego pakietu zmian prawnych w przepisach dotyczących bezpieczeństwa żywności, w odniesieniu do poszczególnych pytań, następujące informacje i wyjaśnienia.

Na wstępie należy podkreślić, że Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie popiera rozwiązań, które prowadziłyby do obniżenia poziomu ochrony zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska. Uproszczenie procedur dotyczących zatwierdzania substancji czynnych i wydawania zezwoleń na środki ochrony roślin może być akceptowane wyłącznie przy zachowaniu materialnych kryteriów bezpieczeństwa wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009¹. Bezpieczeństwo zdrowia ludzi i środowiska pozostaje podstawowym kryterium oceny proponowanych zmian.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/WE i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.)

Ad 1. Ministerstwo Zdrowia wyjaśnia, że instytucją wiodącą dla projektowanych zmian objętych pakietem Omnibus X jest Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Z uwagi na interdyscyplinarny charakter zmian prace nad pakietem wymagają również zaangażowania resortu zdrowia, który jest instytucją współpracującą. W związku z wiodącą rolą Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi przygotowanie stanowisk/uwag do procedowanego projektu rozporządzenia jest koordynowane przez ten resort.

Pakiet Omnibus X, w tym kwestie dotyczącej pestycydów (ich stosowania i pozostałości), jest omawiany na posiedzeniach grupy roboczej Rady UE (Antici Simplification Group), podczas których Polskę reprezentują pracownicy Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE.

SP RP przy UE prezentuje stanowiska zawarte w instrukcjach dla przedstawiciela Polski, przygotowane przez instytucję wiodącą w uzgodnieniu z instytucjami współpracującymi.

W zakresie pestycydów pakiet Omnibus X przewiduje zmiany w następujących aktach prawnych:

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów;
- rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG.

W kompetencjach Ministra Zdrowia pozostaje implementacja przepisów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005. Pakiet Omnibus X dotyczył zmian w jedynie kilku zapisach dotyczących tego aktu prawnego. Zaproponowany kierunek zmian odnoszących się do kwestii zarządzania ryzykiem w tym zakresie należy uznać za korzystny dla konsumenta.

W odniesieniu do pakietu Omnibus X należy wskazać, że opracowane zostało Stanowisko Rządu RP, uwzględniające margines negocjacyjny, które zostało przyjęte na posiedzeniach:

- Komitetu do Spraw Europejskich w dniu 24 marca 2026 r.,
- Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP w dniu 8 kwietnia 2026 r.,
- Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP w dniu 28 kwietnia 2026 r.

Stanowiska prezentowane podczas dyskusji nad pakietem Omnibus X opierają się na ww. Stanowisku Rządu. Obecnie w Radzie UE nadal trwają intensywne prace nad tekstem kompromisowym dla pakietu Omnibus X, w szczególności w zakresie pestycydów. Nie można zatem przesądzać o ostatecznym kształcie proponowanych zmian i ich poparciu przez Polskę.

Ad 2. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi (dalej jako: Ministerstwo) nie podziela założenia, że możliwość zatwierdzania substancji czynnych bez określonej daty końcowej oznacza rezygnację z zasady przezorności.

Z punktu widzenia Ministerstwa zasadnicze znaczenie ma zapewnienie, aby niezależnie od okresu, na jaki substancja została zatwierdzona, zachowane zostały skuteczne mechanizmy pozwalające reagować na nowe informacje dotyczące jej wpływu na zdrowie ludzi, zwierząt lub środowisko.

Bezpieczeństwo musi pozostawać podstawowym warunkiem utrzymania substancji czynnej oraz środka ochrony roślin na rynku. Jeżeli pojawią się wiarygodne dane wskazujące, że wymagania bezpieczeństwa nie są spełnione, konieczne musi być przeprowadzenie odpowiedniej oceny, oraz, zależnie od jej wyniku, wprowadzenie ograniczeń, zmiana warunków stosowania albo wycofanie substancji lub środka ochrony roślin z rynku.

Ad 3. Ministerstwo na bieżąco analizuje proponowane rozwiązania dotyczące okresu zatwierdzania substancji czynnych.

Ostateczne stanowisko Polski będzie zależało od ostatecznego brzmienia przepisów oraz od tego, czy zapewnią one skuteczne mechanizmy ochrony zdrowia ludzi, zwierząt i środowiska, w szczególności możliwość reagowania na nowe dane naukowe oraz ponownej oceny substancji, jeżeli pojawią się informacje wskazujące na ryzyko.

Ministerstwo nie przesądza zatem obecnie o poparciu albo odrzuceniu samej koncepcji zatwierdzenia substancji bez określonej daty końcowej. Kluczowe znaczenie będzie miał ostateczny kształt mechanizmów zapewniających bezpieczeństwo.

Ad 4. Ministerstwo nie traktuje proponowanych zmian jako pozbawienia państw członkowskich możliwości reagowania na nowe dane naukowe. Chodzi przede wszystkim o odpowiednie rozłożenie odpowiedzialności pomiędzy poziomem Unii Europejskiej, na którym zatwierdzane są substancje czynne, a poziomem państwa członkowskiego, na którym wydawane są zezwolenia na konkretne środki ochrony roślin.

Państwo członkowskie powinno nadal mieć możliwość identyfikowania nowych informacji dotyczących bezpieczeństwa substancji czynnej i przekazywania ich organom posiadającym kompetencje do podjęcia odpowiednich działań na poziomie Unii Europejskiej.

Jednocześnie na poziomie krajowym konieczne jest zachowanie możliwości reagowania w odniesieniu do konkretnego środka ochrony roślin, jeżeli nowe informacje wskazują, że w określonych warunkach stosowania nie spełnia on wymagań bezpieczeństwa.

Ad 5. Ministerstwo nie podziela stanowiska, zgodnie z którym organy państw członkowskich miałyby zostać zobowiązane do ignorowania nowych, wiarygodnych danych naukowych dotyczących wpływu substancji czynnej lub środka ochrony roślin na zdrowie ludzi lub środowisko.

System ustanowiony rozporządzeniem nr 1107/2009 zakłada, że decyzje dotyczące zatwierdzania substancji czynnych oraz wydawania zezwoleń na środki ochrony roślin są oparte na wiedzy naukowej i technicznej oraz na ocenie ryzyka. Przepisy przewidują również możliwość reagowania, jeżeli pojawią się informacje wskazujące, że wymagania stanowiące podstawę wcześniejszego rozstrzygnięcia mogą nie być już spełnione.

Należy przy tym uwzględnić podział kompetencji pomiędzy poziomem Unii Europejskiej i państw członkowskich. Ocena substancji czynnej jest dokonywana na poziomie Unii, natomiast konkretne środki ochrony roślin są dopuszczane do obrotu przez właściwe organy państw członkowskich. Nie oznacza to jednak, że państwo członkowskie nie

może wskazywać nowych danych naukowych i przekazywać ich organom posiadającym kompetencje do ich oceny.

Ministerstwo stoi na stanowisku, że system musi zapewniać rzeczywistą możliwość uwzględniania nowych informacji mogących mieć znaczenie dla ochrony zdrowia ludzi i środowiska.

Ad 6. Z uwagi na to, że pytanie odwołuje się ogólnie do „dotychczasowej linii orzeczniczej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej”, nie wskazując konkretnych rozstrzygnięć ani tez prawnych, z którymi proponowane rozwiązania miałyby pozostawać w sprzeczności, nie jest zatem możliwe odniesienie się do twierdzenia o występowaniu takiej sprzeczności.

Niezależnie od powyższego, przy projektowaniu i stosowaniu przepisów dotyczących środków ochrony roślin istotne znaczenie ma, i nadal będzie miała, zasada przezorności oraz obowiązek uwzględniania aktualnej wiedzy naukowej i technicznej. Zasady te stanowią istotny element systemu zapewniającego wysoki poziom ochrony zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska.

Ad 7. Należy na wstępie zaznaczyć, że użyte określenie „okres karencji” jest niespójne z przedstawionym kontekstem pytania. W przepisach dotyczących środków ochrony roślin pojęcie karencji odnosi się co do zasady do okresu, jaki powinien upłynąć od ostatniego zastosowania środka ochrony roślin do zbioru roślin lub produktów roślinnych.

Jeżeli natomiast pytanie dotyczy możliwości dalszej sprzedaży, przechowywania lub stosowania środka ochrony roślin po cofnięciu lub zmianie zezwolenia albo po zakończeniu zatwierdzenia substancji czynnej, zagadnienie to należy rozpatrywać w świetle art. 46 rozporządzenia nr 1107/2009.

Przepis ten pozwala państwom członkowskim na ustanowienie ograniczonego okresu na zużycie istniejących zapasów środka ochrony roślin. Rozwiązanie to nie ma charakteru automatycznego i powinno uwzględniać przyczynę wycofania środka oraz poziom stwierdzonego ryzyka.

Ministerstwo stoi na stanowisku, że ewentualne przedłużenie możliwości sprzedaży lub stosowania istniejących zapasów nie może prowadzić do utrzymywania w użyciu środka

w sytuacji, w której stwierdzono zagrożenie wymagające jego niezwłocznego wycofania ze względów bezpieczeństwa.

Ad 8. W pytaniu zastosowano określenie „toksyczne pestycydy”, które nie stanowi odrębnej kategorii prawnej stosowanej w rozporządzeniu nr 1107/2009. Należy również w tym miejscu podkreślić, że samo stwierdzenie określonych właściwości niebezpiecznych substancji nie jest tożsame ze stwierdzeniem nieakceptowalnego ryzyka wynikającego z konkretnego sposobu jej stosowania.

Podstawowym warunkiem zatwierdzenia substancji czynnej i wydania zezwolenia na środek ochrony roślin jest spełnienie wymagań bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu nr 1107/2009. Środek ochrony roślin nie może zostać dopuszczony do stosowania w warunkach, w których powodowałby szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt albo niedopuszczalny wpływ na środowisko.

Jeżeli po dopuszczeniu środka do obrotu pojawią się nowe dane wskazujące, że wymagania te nie są spełnione, przepisy umożliwiają podjęcie odpowiednich działań, włącznie ze zmianą warunków stosowania, ograniczeniem zakresu zezwolenia albo wycofaniem środka z rynku.

Nie można zatem przyjąć założenia, że proponowane zmiany miałyby prowadzić do świadomego dopuszczania środków powodujących nieakceptowalny wpływ na zdrowie ludzi lub środowisko.

Ad 9. Odpowiadając na to pytanie chciałabym podkreślić, że brak dostępnej alternatywy dla danej substancji czynnej nie może sam w sobie stanowić podstawy do utrzymywania w obrocie środka ochrony roślin, jeżeli nie spełnia on wymaganych kryteriów bezpieczeństwa.

Również zawarte w pytaniu określenie „środki o potwierdzonym działaniu szkodliwym” nie oddaje w pełni zasad funkcjonowania systemu ustanowionego rozporządzeniem nr 1107/2009. Ocena środka ochrony roślin obejmuje analizę właściwości substancji, poziomu narażenia oraz ryzyka wynikającego z konkretnych warunków stosowania. Środek może zostać dopuszczony do obrotu wyłącznie wtedy, gdy spełnia wymagania określone w przepisach, w tym dotyczące ochrony zdrowia ludzi, zwierząt i środowiska.

Rozporządzenie przewiduje szczególne mechanizmy umożliwiające stosowanie określonych rozwiązań w wyjątkowych sytuacjach, jednak nie oznacza to generalnej możliwości dopuszczania środków powodujących nieakceptowalne ryzyko.

Jednocześnie Ministerstwo podejmuje działania mające zwiększać dostępność biologicznych metod ochrony roślin. Postępowania dotyczące rejestracji biologicznych środków ochrony roślin są traktowane priorytetowo. Za czynności związane z ich rejestracją pobierana jest również relatywnie niewielka opłata administracyjna, co ogranicza bariery wprowadzania takich produktów na rynek.

Należy jednak podkreślić, że również biologiczny środek ochrony roślin musi spełniać właściwe wymagania bezpieczeństwa. Biologiczny charakter produktu nie zastępuje w żadnym wypadku oceny jego bezpieczeństwa.

Ad 10. Przepisy rozporządzenia nr 1107/2009 zawierają szczególnie restrykcyjne kryteria odnoszące się do substancji posiadających właściwości rakotwórcze oraz zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego. Rozporządzenie ustanawia szczegółowe kryteria, wyjątki oraz warunki, które muszą być oceniane w odniesieniu do konkretnej substancji.

Podstawową zasadą pozostaje to, że substancja czynna oraz zawierający ją środek ochrony roślin mogą być dopuszczone wyłącznie wtedy, gdy spełniają wymagania bezpieczeństwa określone w rozporządzeniu nr 1107/2009.

Ministerstwo będzie zatem oceniało wszelkie rozwiązania dotyczące odstępstw przede wszystkim pod kątem tego, czy zapewniają odpowiedni poziom ochrony zdrowia ludzi i środowiska oraz czy nie prowadzą do dopuszczania zastosowań powodujących nieakceptowalne ryzyko.

Ad 11. Należy podkreślić, że przedsiębiorcy nie mogą samodzielnie decydować o zastosowaniu odstępstwa od wymagań określonych w przepisach. Zastosowanie rozwiązania o charakterze wyjątkowym wymaga działania właściwego organu oraz spełnienia warunków przewidzianych w prawie.

Ministerstwo stoi na stanowisku, że odstępstwa powinny zachować charakter wyjątkowy i nie mogą stać się alternatywną, uproszczoną ścieżką powszechnego dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu.

Każdorazowe zastosowanie takiego rozwiązania powinno wymagać wykazania przesłanek określonych w przepisach, w szczególności rzeczywistego charakteru zagrożenia, braku odpowiednich metod alternatywnych oraz możliwości ograniczenia ryzyka do akceptowalnego poziomu.

Samo zainteresowanie przedsiębiorcy utrzymaniem produktu na rynku nie może stanowić wystarczającej podstawy do zastosowania wyjątku od zasad ustanowionych w rozporządzeniu nr 1107/2009.

Podsumowując, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi popiera uproszczenia procedur wyłącznie w takim zakresie, w jakim prowadzą one do sprawniejszego, bardziej ukierunkowanego i skutecznego systemu oceny ryzyka, bez obniżania poziomu ochrony zdrowia ludzi, bezpieczeństwa konsumentów oraz środowiska, w tym wód, gleby i różnorodności biologicznej. Uproszczenia nie mogą osłabiać materialnych kryteriów bezpieczeństwa ani ograniczać możliwości reagowania na nowe dane naukowe i techniczne. W przypadku pojawienia się informacji wskazujących na niedopuszczalne ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska, substancja czynna lub środek ochrony roślin powinny podlegać odpowiedniej ponownej ocenie, a w razie potrzeby także ograniczeniu warunków stosowania albo wycofaniu.

Ad 12. Resort rolnictwa pozytywnie odnosi się do propozycji uregulowania obszaru dotyczącego wykorzystania bezzałogowych statków powietrznych (dronów) do wykonywania zabiegów środkami ochrony roślin.

Obecnie obowiązujące zasady wykonywania zabiegów ochrony roślin z wykorzystaniem sprzętu montowanego na statkach powietrznych wynikają z przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE². Zgodnie z przepisami dyrektywy wykonywanie oprysków z powietrza jest zakazane. Istnieje natomiast możliwość wprowadzenia odstępstwa od tej zasady po spełnieniu określonych warunków określonych w artykule 9 ust. 2 dyrektywy.

² Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE² z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009 r., str. 71)

Obecnie w Polsce wykonywanie zabiegów ochrony roślin z powietrza jest możliwe, ale podlega przepisom ustawy o środkach ochrony roślin³ dotyczącym zabiegów agrolotniczych. Oznacza to, że przed wykonaniem zabiegu trzeba spełnić szereg wymagań.

Najważniejsze warunki to:

1. Opryski z powietrza są dopuszczalne jedynie w przypadkach przewidzianych przez przepisy, jako odstępstwo od zasady wykonywania zabiegów sprzętem naziemnym. Warunki dla tego odstępstwa zostały określone w art. 38 ust. 1⁴ i 2⁵ ustawy o środkach ochrony roślin.
2. Przed wykonaniem oprysków należy sporządzić i przekazać do właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia zabiegu Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa plan zabiegów, który musi zostać przez tego Inspektora zatwierdzony. Plan zabiegów musi zostać przekazany do wojewódzkiego inspektora co najmniej 40 dni przed planowanym rozpoczęciem zabiegów. W art. 39 ust 3 ww.

³Ustawa z dnia 8 marca 2013 r o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2026 r poz. 624)

⁴ „Środki ochrony roślin mogą być stosowane przy użyciu sprzętu agrolotniczego, jeżeli zwalczanie organizmów szkodliwych nie jest możliwe przy użyciu sprzętu naziemnego lub zastosowanie środków ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego stwarza mniejsze zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska niż przy użyciu sprzętu naziemnego”.

⁵ „Zabrania się stosowania przy użyciu sprzętu agrolotniczego:

- 1) środków chwastobójczych, z wyłączeniem środków ochrony roślin zwalczających rośliny pasożytnicze;
- 2) desykantów;
- 3) środków ochrony roślin zaklasyfikowanych zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 do co najmniej jednej z poniższych klas i kategorii zagrożenia: toksyczność ostra kategoria 1, 2 i 3, działanie rakotwórcze kategoria 1A i 1B, działanie mutagenne kategoria 1A i 1B, działanie szkodliwe na rozrodczość kategoria 1A i 1B, działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu jednorazowym (STOT SE) kategoria 1, działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu powtarzanym (STOT RE) kategoria 1;
- 4) środków ochrony roślin bez dodania substancji obciążającej.”

ustawy został określony zakres informacji, które powinny być zawarte w planie zabiegów⁶.

3. Po zatwierdzeniu planu należy poinformować Wojewódzkiego Inspektora o zamiarze wykonania konkretnego zabiegu, w terminie 7 dni przed dniem planowanego zabiegu.
4. Osoba wykonująca zabieg musi posiadać wymagane kwalifikacje do stosowania środków ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego – posiadać zaświadczenie o ukończeniu odpowiedniego szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin (szkolenia te obejmują szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego).
5. Zabiegi mogą być wykonywane wyłącznie z użyciem środków ochrony roślin, które zostały dopuszczone do zastosowania przy użyciu sprzętu agrolotniczego dla danej uprawy. Obecnie w Polsce zarejestrowane są środki ochrony roślin, które mogą być stosowane do wykonywania zabiegów przy użyciu sprzętu agrolotniczego, wyłącznie w ochronie lasów.

Należy zwrócić uwagę, że wyżej wspomniane przepisy zostały opracowane z myślą o dużych statkach powietrznych osiągających przeważanie większe prędkości niż np. sprzęt naziemny i operujące na relatywnie dużych wysokościach. W przypadku ochrony lasów

⁶ „Plan zabiegów zawiera:

1) *informacje o:*

- a) *zwalczanych organizmach szkodliwych,*
- b) *obszarze objętym planowanymi zabiegami z zastosowaniem środka ochrony roślin oraz jego lokalizacji,*
- c) *nazwie roślin lub produktów roślinnych, będących przedmiotem zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin,*
- d) *planowanych terminach wykonania zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin, przedstawionych w układzie miesięcznym, ze wskazaniem nazw środków ochrony roślin, które zostaną zastosowane podczas tych zabiegów,*
- e) *sposobie ostrzegania o planowanych zabiegach z zastosowaniem środka ochrony roślin osób, które mogą być zagrożone kontaktem ze środkiem ochrony roślin w wyniku przeprowadzenia takiego zabiegu lub posiadaczy zwierząt, które mogą być zagrożone kontaktem ze środkiem ochrony roślin w wyniku przeprowadzenia takiego zabiegu;*

2) *uzasadnienie konieczności wykonania zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin, potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 38 ust. 1.”*

jest to niejednokrotnie jedyna możliwość wykonania niezbędnych dla ratowania lasów zabiegów.

Od czasu przyjęcia tych przepisów nastąpił znaczny postęp w budowie dronów i rozwoju techniki wykonywania zabiegów ochrony roślin.

Propozycja określenia zasad stosowania środków ochrony roślin w pakiecie Omnibus X daje możliwość uwzględnienia specyfiki dronów i określenia jasnych warunków ich wykorzystania do wykonywania zabiegów ochrony roślin. Pozwoli to zapobiec nieregulowanemu i niekontrolowanemu stosowaniu środków ochrony roślin za pomocą dronów.

Da to możliwość wykonywania takich zabiegów w miejscach niedostępnych dla sprzętu naziemnego i w warunkach, które stwarzałyby wysokie zagrożenie dla operatora. Zastosowanie precyzyjnych technik dronowych umożliwi np. punktowe stosowanie środków ochrony roślin w miejscach niedostępnych z użyciem sprzętu naziemnego lub w miejscach występowania konkretnych patogenów lub szkodników.

Precyzyjne określenie warunków stosowania środków ochrony roślin z użyciem dronów w oparciu o badania naukowe pozwoli zminimalizować potencjalne zagrożenia dla ludzi, zwierząt i środowiska.

Przykładem potencjalnego zastosowania dronów w ochronie roślin może być chociażby doniesienie z województwa wielkopolskiego gdzie na terenie kilku gmin województwa wielkopolskiego potwierdzone zostało masowe występowanie kuprówki rudnicy i korowódki dębówki w przestrzeni publicznej tj.: na terenach zurbanizowanych, na drzewach rosnących w pasach drogowych, w uprawach sadowniczych.

W związku z powyższym dochodzi do powstawania gołożerów – całkowitego zniszczenia ulistnienia drzew liściastych oraz występowania reakcji alergicznych u ludzi na skutek kontaktu z włoskami pokrywającymi ciało gąsienic.

W tym przypadku możliwość wykonania zabiegów ochrony roślin z wykorzystaniem dronu byłaby najlepszym rozwiązaniem.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Małgorzata Gromadzka

Sekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów